

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 352

Έν Λαγκαδᾷ τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2021

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ἐπὶ τῷ ΝΕΩι ΕΤΕΙ
πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάριτι Θεοῦ ἐορτάσαμε καὶ ἐφέτος στοὺς Ἱερούς Ναοὺς τὸ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας στό ταπεινὸ σπίλαιο τῆς Βηθλεέμ, γεγονός διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεκαταστάθη ἡ διαρραγεῖσα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία σωτήριος κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, καί ἄνοιξε διάπλατα γιά ὅλους μας ἡ δυνατότητα τῆς προσωπικῆς μας ἐνώσεως μέ τόν Θεό καί τοῦ ἐξ αὐτῆς ἁγιασμοῦ μας. Ὁ ἐν Τριάδι φιλόανθρωπος Κύριος καὶ Θεός, **Ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος** μᾶς ἀξίωσε νὰ εὕρισκόμεθα σήμερα στὴν ἀρχὴ ἐνὸς νέου χρονικοῦ μεταχμίου, τὸ ὁποῖο καλοῦμε **Πρωτοχρονιά τοῦ σωτηρίου ἔτους 2022**. Ἐνας νέος χρόνος ἀνέτειλε καὶ μαζί μ' αὐτὸν ἀναμφιβόλως ἀξιολογοῦμε τὰ πεπραγμένα τοῦ παρελθόντος. Εἶναι ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ κάνουμε ὅλοι τὸν προσωπικό μας ἀπολογισμό γιά τὰ πεπραγμένα μας κατὰ τὸ δύσκολο ἔτος πού ἐκπνέει καὶ στή διάρκειά τοῦ ὁποῖου βιώσαμε ὀδυνηρές καταστάσεις καὶ γεγονότα. Ἄς ἀναρωτηθεῖ ὁ καθένας μας γιά τὸ πῶς διαχειρίστηκε καὶ ἀντιμετώπισε τὴν

παροῦσα δοκιμασία, τὴν ὁποία παραχώρησε ὁ Θεός. Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀπώλεσαν ἀγαπημένα πρόσωπα εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς τρέχουσας πανδημίας τοῦ κορονοϊοῦ εἴτε ἀπὸ ἄλλες αἰτίες. Τό χριστιανικό μας χρέος εἶναι νὰ προσευχόμεσθε πάντοτε γιὰ τὴν ἐν Κυρίῳ ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν ἐκείνων ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ ἐτούτη τὴν πρόσκαιρη ζωὴ γιὰ τὴν αἰώνια, ἀλλὰ καὶ νὰ παρηγοροῦμε καὶ νὰ στηρίζουμε, ὅσους ἔχασαν ἀγαπημένα πρόσωπα καὶ λόγῳ τῶν δυσμενῶν περιστάσεων ποὺ βιώνουμε δὲν μπόρεσαν ἴσως νὰ τὰ ἀποχαιρετήσουν, ὅπως θὰ ἤθελαν.

Πράγματι, οἱ θλίψεις καὶ οἱ δοκιμασίες εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποτελοῦν γιὰ τὸν καθένα μας εὐκαιρία γιὰ ἐνδοσκόπηση καὶ σοβαρὸ προβληματισμὸ ἀναφορικῶς μὲ τὴν πορεία τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς. Ἡ ζωὴ μας εἶναι πορεία μέσα στό χρόνο. Πορεία κοπιώδης, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας γνωρίζουμε πτώσεις, κινδύνους, δυσκολίες, ἀπογοητεύσεις ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας καὶ τοὺς ἄλλους. Τὸ γεγονὸς, ὅμως, ὅτι προχωροῦμε εἶναι ἓνα γεγονὸς χαρᾶς καὶ ἐλπίδος. Συνειδητοποιοῦμε, παράλληλα, τὴν παροδικότητα τοῦ χρόνου καὶ τῆς ζωῆς καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀέναη ροὴ τοῦ χρόνου διαπιστώνουμε, ὅτι τὸ μόνον σταθερὸ καὶ ἄμοιρο τῆς φθορᾶς τοῦ πανδαμάτορος χρόνου παραμένει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δίδει πραγματικὴ ἀξία στίς παροδικές ἡμέρες τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Τὸ χρονικὸ, λοιπόν, μεταίχμιον τῆς Πρωτοχρονιάς ἀποτελεῖ ὀρόσημο σὲ αὐτὴ τὴν πορεία καὶ ἀφετηρία γιὰ ἓνα νέο ἐλπιδοφόρο ξεκίνημα. Πραγματικὴ πατρίδα μας εἶναι ὁ Οὐρανός, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, στὴν ὁποία ὅλοι μας εἴμαστε καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ Δημιουργό μας.

Ἀλλὰ στὴν πορεία μας μέσα στὸ χρόνο δὲν προχωροῦμε μόνοι, ὡς ἄτομα, καὶ τοῦτο ὀφείλουμε νὰ τὸ ἔχουμε πάντοτε κατὰ νοῦν. Συνοδοιπόρος μας εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὁ ἐγγὺς καὶ ὁ μακρὰν, ὁ πλησίον μας, κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸ Νόμο. Ἡ πορεία μας εἶναι δυνατὴ μόνον ὡς συνοδοιπορία. Πορευόμενοι μέσα στὸ χρόνο ἄς μὴν ξεχνᾶμε τὸν ἄνθρωπο, ἔστω καὶ ἂν χρειάζεται νὰ πάθουμε ἢ καὶ ἴσως καὶ νὰ πονέσουμε. Βρίσκεται δίπλα μας, καὶ εἴμαστε ὑπεύθυνοι γι' αὐτόν. Ὑπεύθυνοι γιὰ τὶς πράξεις του. Τὸ μέτρο τῆς στάσεώς μας ἀπέναντί του εἶναι ἡ ἀγάπη, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διακηρύττει: **Καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.** Καὶ ἄς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾶ. Γιὰ μᾶς ἄλλωστε ἔγινε ἄνθρωπος. Γιὰ μᾶς σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε. Γιὰ μᾶς θὰ ξαναέρθει στό τέλος τοῦ χρόνου καὶ τῆς Ἱστορίας. Καὶ δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει, ἂν ἐμεῖς Τὸν ζητοῦμε στὸν χρόνο ποὺ μᾶς δίδεται, γιὰ νὰ Τὸν συναντήσουμε μέσα ἀπὸ κάθε ἔργο ποὺ γίνεται κατὰ τὸ θέλημά Του, ὅπως καὶ μέσα ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο, στό ὁποῖο Ἐκεῖνος ἀναπαύεται.

Ἐὰς μὴν ἀπωλέσουμε τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν μας στὸν φιλόστοργο ἐπου-
ράνιο Πατέρα μας, ὁ ὁποῖος χάριν τῆς σωτηρίας μας ὑπέστη τὰ πάνδεινα καὶ
ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ. Εἶ-
ναι ἀνεπίτρεπτο νὰ ἀμφισβητοῦμε τὴν παντοδυναμία καὶ τὴν ἀγάπην Του. Καὶ νὰ
εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι ὅποιαδήποτε δοκιμασία ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς στὴ ζωὴ μας, ἀπο-
βλέπει στὴν αἰώνια σωτηρία μας. Ἀρκεῖ ἐμεῖς νὰ εἴμαστε κοντὰ Του καὶ νὰ ἔχουμε
ἐμπιστοσύνη στὴν Θεία Του Πρόνοια, ζητώντας ἐν πνεύματι ταπεινώσεως τὴ Θεία
Του βοήθεια. Ὁ ὑπερβολικὸς φόβος δείχνει ἀπιστία καὶ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στὴ
Θεία Πρόνοια καὶ στὴν ἀγιαστικὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θάνατος καὶ ἡ ἀσθένεια δὲν
φοβίζουσι τὸν ἀληθινὸ Χριστιανό.

Τὸ ξεκίνημα, λοιπόν, ἐνός ἀκόμῃ χρόνου ἄς μὴν τὸ ἀντιμετωπίσουμε μὲ φόβον
ἢ μὲ ἐπιπολαιότητα ἢ ἐλαφρῶ τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ ἄς διερωτηθοῦμε ἂν ὁ Χριστὸς
εἶναι μέσα στὸ χρόνο τῆς ζωῆς μας. Ἐὰς διερωτηθοῦμε, ἂν τοῦ ἔχουμε ἀνοίξει τὴν
πόρταν τῆς καρδιᾶς μας, ἂν ὁ Χριστὸς ζεῖ μέσα στὸ σπίτι μας. Ἐὰς θέσουμε, ἐπομέ-
νως, ὡς πρωταρχικὸ προσωπικὸ μας στόχον νὰ ἀφήσουμε γιὰ πάντα πίσω μας τὸν
κακὸν μας ἑαυτόν, τὰ πάθη, τὰ λάθη, τὴν ἁμαρτίαν μας. Ἐὰς ἀφήσουμε τὰ ἐπουσιώδη
καὶ ἐφήμερα καὶ ἄς ἀξιοποιήσουμε τὸν νέον χρόνον ὡς καιρὸν εὐπρόσδεκτον στὸν
Θεόν, καιρὸν μετανοίας, οἰκειοποιούμενοι τὴν προτροπὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου
στοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου: **Ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ ἡμέρα
σωτηρίας.** Καὶ τότε, νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ Θεὸς θὰ δώσει τὴν καλύτερην δυνατὴν
λύσιν σὲ ὅλα, ὅσα μᾶς ταλανίζουν ὡς πρόσωπα καὶ ὡς κοινωνία.

Χρόνια Πολλὰ καὶ ἐν παντί παρα τῷ δι' ἡμᾶς Νηπιάσαντος Κυρίου εὐλογημένα!
Εὐλογημένον καὶ σωτήριον τὸ Νέον Ἔτος 2022!

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ἡμῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Μητροπολίτης
Λαγκαδᾶ, Λιπῆς καὶ Ρεντίνης Πλάτων

• Να ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῆς Πρωτοχρονιᾶς κατὰ τὴν
ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ.-